

taget til Følge. Det er jo nemlig aabenbart, at man paa Landet og i de mindre Købstæder ikke kan undgaa at sætte Personer i Skat, der have indtil 5 eller 600 Kr.s Indtægt. Dernæst have vi ment, at det ikke vilde være rigtigt aldeles at udelukke Lejlighedsmomentet fra den kommunale Beskatning, og vi have til den Ende foreslaaet, at Ligningskommissionen skal have Ret til at tage Hensyn til store Tab eller stor Familie etc. for Indtægter indtil 5000 Kr. Her er det min personlige Mening, at man kunde gaa videre, og at man i saa Henseende kunde tillægge Lejlighedsmomentet en endnu større Betydning end den, vi have foreslaaet. Endelig have vi foreslaaet — men det antager jeg for øvrigt ligger i selve Landstingets Affattelse af Lovforslaget, men for Tydeligheds Skyld have vi ment, at det udtrykkelig skulde fastsættes, at Ligningen i de Kommuner, der gaa over til Ligning paa Grundlag af Statsindkomstskat, ikke alene sker efter Reglerne om Indkomstskat, men tillige efter Reglerne om Tillægsskat af Kapitalindkomster. Jeg skulde ligesom den ærede Ordfører i høj Grad ønske, at vi en Gang kunde komme til et Resultat med Behandlingen af disse Skattelove, som have en saa stor Betydning for Kommunerne her i Landet og virkelig ogsaa have en saa stor Betydning for Landbruget. Men jeg kan ikke andet end ende med, hvad jeg begyndte med at sige, at hvis man virkelig vil have et Resultat, kommer man dog vist til at nærme sig det andet Tings Anskuelse betydeligt mere, end man har gjort ved de Forslag, som det ærede Flertal har stillet til denne Sags Behandling nu i Øjeblikket. Hermed skal jeg slutte.

K. M. Klausen: Jeg har til § 1 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at i Stedet for $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften skal hele Bygningsafgiften overføres til Kommunerne. Grunden til, at jeg har stillet dette Ændringsforslag, er, at efter min Overbevisning vil den Fordeling af Statskatter, som skal foregaa til Kommunerne, være til Disfavn for København og Købstæderne, idet hele denne Skatteomordning vil medføre, at særlig Købstæderne og København ville komme til at svare betydeligt større Beløb i Statsindkomstskat end Landkommunerne. Det var jo en Sag, der blev meget udførlig drøftet her, da Sagen var til 1ste Behandling for to Aar siden — og jeg har, som sagt, tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, idet det, som den anden Lov tager for meget, noget

vil kunne mildnes ved denne Ændring. Saa vidt mig bekendt vilde det medføre et Tab for Statskassen af 850,000 Kr., at hele Bygningsafgiften blev overdraget til Kommunerne, og dette Beløb vilde fordele sig paa den Maade, at Københavns Kommune vilde faa 330,000 Kr., Købstæderne 270,000 Kr. og Landkommunerne 250,000 Kr. Derved vilde der komme noget bedre Balance i den Virkning, som disse to Skattelove ville faa for de forskellige Kommuner. Ogsaa i en anden Henseende synes jeg, at det vilde være en Fordel, at hele Bygningsafgiften overgik til Kommunerne. Jeg tror, det er uheldigt, at der er to Parter, som raade over en Skat, som begge ere interesserede i. Derved bliver det vanskeligt at foretage Ændringer i eller muligvis Ophævelse af denne Skat. Det er bedre, naar det fuldstændig er overladt til en enkelt Part, man vil da i Fremtiden bedre kunne foretage Reformen paa denne Skats Omraade. Jeg tror ikke, at det Tab, Statskassen derved vil lide, vil være større, end at den meget godt kan bære det, fordi — det er min Overbevisning — den anden Skat, Statsindkomstskatten, er beregnet paa en saadan Maade, at det, som man venter, der skal komme ind for Statskassen, er i alt Fald ikke sat for lavt. Regeringen har der holdt sig paa den sikre Side, saa at Resultatet ganske sikkert vil blive det, at det Beløb, Statskassen indvinder gennem denne Lov, vil blive ikke saa lidt større, end man oprindelig har paaregnet. Jeg skal med disse Ord anbefale det omhandlede Ændringsforslag til Tingets Velvilje.

Philipsen: Forinden jeg søger at begrunde det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille paa egen Haand, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om de øvrige Ændringsforslag, der ere fremkomne fra Udvalget og særlig fra Udvalgets Flertal. Jeg skal derom udtale dette, at da der jo vel er al mulig Grund til at tro, at dette ikke bliver den sidste Gang, vi faa disse kære gamle Bekendte at se, saaledes at denne Behandling ikke er den endelige, og Behandlingen derfor her har en mere almindelig Betydning end en saadan, ved hvilken de enkelte Medlemmer kunne siges at binde sig til de enkelte Bestemmelser, kan jeg meget vel slaa Følge med mine Partifæller og stemme overensstemmende med Udvalgets Flertal. Men hvis Forholdet ikke var dette, kan jeg ikke nægte, at jeg i øvrigt ikke er fuldt ud enig i den Holdning, Flertallet har taget